

467 Groźnie się burzy bezbrzeżny ocean

1. Groź - nie się bu - rzy bez - brzeż - ny o - ce - an,
fa - le ol - brzy - mie bi - ją w mo - ją łódź.
Bo - że, mój Bo - że, ku To - bie ja wo - łam,
po - móż, ach, po - móż mi bu - rzę tę zmóc! zmóc!

1. Groźnie się burzy bezbrzeżny ocean,
fale olbrzymie biją w moją łódź.
[:Boże, mój Boże, ku Tobie ja wołam,
pomóż, ach, pomóż mi burzę tę zmóc!:]

2. Usłysz wołanie i pędzej się zmiłuj!
Z pierwszych dni życia ciężki toczę bój.
[:Dłużej już walczyć nie mam wcale siły.
Ty mię wyprowadź, dobry Boże mój!:]

3. Z burzy otchłani do cichego brzegu
łodzią pokieruj i poprowadź sam!
[:Niech odpocznienie tam sobie ja znajdę,
niech w Tobie radość już na wieki mam!:]